

[Pernille Falcon]

udskudt den beslutning til efter kommunevalget i november.

Jytte Andersen (S):

Statsministeren har gjort meget ud af at sige, at det skulle være lettere at være dansker. Det har fået en del ord med på vejen i dag, men det skal have et par ord mere, for nu ved vi jo godt, at statsministeren ikke tænker på danskere sådan i al almindelighed. Han har sine konservative vælgergrupper at tænke på. Overdanmark har for tiden sin egen regering og sin helt egen regeringschef. Regeringen er godt nok kommet til magten efter bedste demokratiske principper, og dens ret til at lede landet skal derfor heller ikke anfægtes, men vi synes, ansvaret misrøgtes, som vor ordfører har givet udtryk for.

Socialdemokratiet vil, at det skal være lettere at være dansker, men vi prioriterer unægtelig helt andre grupper, end statsministeren prioriterer, nemlig ganske almindelige mennesker, børn, kvinder og mænd.

Danmark er et af verdens rigeste samfund. Indtil den konservative regering begyndte at flåse med sparekniven, udviklede samfundet sig faktisk i den rigtige retning. Der var stadig færre, der havde for meget og færre for lidt, for nu at citere en gammel fædrelandssang. Vi fik med andre ord en højere grad af lighed og tryghed.

Denne regering har helt klart gjort det vanskeligere at være børnefamilie og dermed vanskeligere at være barn. Den har skabt utryghed og usikre fremtidsudsigter. Det eneste lyspunkt i denne regerings tid er, at det i kraft af socialdemokratiets og de radikales indsats i skatteforhandlingerne lykkedes at tilgodese børnefamilierne fra 1987, men folketingets interesse for børnefamilierne må og skal ikke stoppe ved skatteforligets 5.000 kr.

Det undrer mig for øvrigt, at man ikke i lovkatologet kan se, hvordan de 5.000 kr. skal slå igennem fuldt ud på de sociale ydelser, boligsikring, boligtilskud osv.; det var en klar forudsætning i selve skatteforliget.

Socialdemokratiets interesse stopper ikke ved de 5.000 kr. Opgaven er at forsvarke samfundets svageste, som mildest talt ikke er blevet færre i de sidste tre år, og til samfundets svageste hører børnene. Weekendens høring om gadens børn må give genlyd i dette ting. Omkring 200 børn – det samme antal, som

går på en etsporet skole – lever i dag fra hånden og i munden, bor på gader, i parker, sover på trapper, i kældre og under byens broer. Kan vi være det bekendt? 1–2 børnemishandlingssager om dagen får Københavns kommune kendskab til. Kan vi være det bekendt? 15.000 børn fra ganske almindelige danske hjem er udsat for vold og misbrug hvert år, og 60.000 unge står uden job og uden uddannelsespladser. Kan vi være det bekendt? For børn og unge er det i hvert fald ikke blevet lettere at være dansker, hverken for den unge uden job, for barnet, der fjernes fra hjemmet, eller for barnet, der udsættes for vold og må leve på gader og i baggårde.

Mange af børnefamiliernes problemer opstår og forstærkes, når de økonomiske muligheder forringes. Presset på familierne stiger, og tolerance og overskud til at løse problemerne i fordragelighed forringes. Samtidig med presset på reallønnen og dagpengenes udhuling er der sket en forhøjelse af daginstitutionspriserne. Det er blevet dyrt at have børn i vuggestue, i børnehave eller fritidshjem, og fritidsaktiviteterne begrænses, fordi regeringen har beskåret kommunernes økonomi. Man har gjort det på en måde, der i særlig grad rammer de kommuner, der har behov for råderum, fordi der er mange unge og mange børnefamilier. Man rammer helt præcist de udsatte grupper og skaber en utryghed, der er startskuddet til en række andre sociale problemer. Det er ikke blevet lettere, men snarere vanskeligere at være dansk lønmodtagerfamilie, og dermed har regeringen også gjort det vanskeligere at være barn.

Hvis regeringen får lov til at fortsætte sin politik, får vi en generation, der ikke kan vokse op i stabilitet og tryghed, en generation, der får usikkerhed, ensomhed og frygt i vuggegaver. Socialdemokratiet mener ikke, vi kan være det bekendt.

Statsministeren omtaler i sin åbningstale børn i to bisætninger. Til sammenligning får nationalmuseet et helt afsnit for sig selv. Man kunne håbe, at det var en forglemmelse, men det er det ikke. Statsministeren har nemlig over for offentligheden sagt, at regeringen virkelig har arbejdet grundigt på, at talen skulle give udtryk for regeringens holdninger og grundideer – udtryk for, hvad regeringen ville. Børnenes og de unges sag in-